

Dongó

LCLAP.

Megjelenik minden vasárnap.

I. évfolyam 2. szám.

Ara 4 fillér.

1913. október 12.

ARCKÉPCSARNOK

Lopva készült e rajz, ép ezért talán nem is igen hasonlít ahoz, akit ábrázolni akar, de bizva abban, hogy a nagy közönség még csak rövid ideje ismeri azt, ki a vármegye élén van, merjük közölni, s hisszük, hogy ha másról nem, de a sujtásos mentéről ha meg nem ismeri, de talán megsejti.

Most még csak annyit tudunk, hogy daliás fiatal és, hogy érti a dolgát, amit első föllépésével elárult, épugy, mint azt, hogy szive, lelke a helyén van s igaz ambíció vezérli e vármegye érdekét szolgálni

Erély és nemesség sugárzik szeméből s egész egyénisége élet-erőt, erős akaratot fejez ki. Edzve van az élethez, a munkához és edzve a politikához. Nem ismer más hatalmat, mint a többség uralmát s annak elveit juttatja érvényre.

Hüségese fia nemzetének, ki nemcsak az eszével, de életével, és vérével is szolgálja hazáját s királyát, mert főhadnagya a közöshadseregnek. — Azt mondják: dúsgazdag, szereti a sportot. Kiváló lovas, — aki nem ismer akadályt, s bizonyos, hogy ilyen lesz ugyis, mint főispán.

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész.-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legújabb őszi és téli angol szöveteit. Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítetnek!

A hét krónikája.

Fölvirradt végre a dicső nap hajnala,
 Mely Makóra zajt, fényt és csillogást hozta.
 Így kezdődnek e strófás közlemény,
 Ha akarna lenni direkt hősköltevény.
 Ámde csak riport ez rimekbe sodorva,
 Amely ott kezdődött, hogy bé volt gyuladva
 Makó városának mindenrangú népe,
 Mikor Börcsök Gergő az ágyut elsütötte,
 Tizenkettőt lőtt ő járásán tehénnek,
 Ki hitt vón felőle ennyi képességet.
 Ekkor érkezett a főispán Makóra,
 Fogadta a megye installációra,
 Kiséretében fess vitézi leventék
 Harmincan Biharból ide elkisérték.
 Párduc kacagányos ragyogó selyembe,
 Tündöklött vállukon a bogláros mente.
 Közönséggel telt meg a vármegye terme,
 A sok szép beszédben örömet lelhetne.
 Ettek és ittak ott, sokat és nagyokat,
 Ott vala mindenki, aki számot téssen,
 Skorpió is köztük, no majd épen ő nem,
 Nem hiányzottak, csak a vízi emberek,
 Akik nem jöhettek, mert uszodát őriztek.
 Az uri kaszinóban olyat még nem láttak,
 Szüretje volt ott a pénzbeli dohánynak.
 Purcsi muzsikáján vigadott a vendég,
 Ők maguk szereztek vele sok jó lövét.
 És mert a verklinek itt senki sem hive,
 Áttértek a hivek egy parázs ferblire.
 Magas vízi mellett keverték a kártyát,
 A makói urak vesztették a dohányt.
 S hogy legyen egyenlőség a társadalomban
 Hasonló az eset az egyleti bankban.
 Tombola B. Samu zavarja a paklit,
 Szaporodik a bank. s ő csak néha veszít,
 Csak Puli, aki nem tir, érti jól a módját,
 Makk hetessel nyerik ők meg a tombolát.
 Megesik, hogy Samut hozzák lepedőbe,
 Ki a nyereségből veszteni sem dőre.
 Jó hogy nyár az idő, bár ősz mond a naptár,
 A város utcáin ragyog a napsugár,
 Zsidó ünnepekre így szép idők járnak,
 Éhes hevra-tagok legalább nem fáznak.
 Mi fölött derülten ragyog a kék égbolt,
 Makónak utcáin zárva van a sok bolt.
 Nyitva egy vagy kettő, mind tönkre ment volna,
 Dehogy is ment tönkre, csupán a templomba
 Imádkozni mentek, mert úgy állunk sajna,
 Hogy az üzleteket az imádság tartja,
 És ha már itt tartunk, bár kényes a téma,
 Ezt a kicsi pletykát csak elmondom még ma.
 A zsinagógában, — így beszél a fáma,
 Összetalálkoztak Náci és Gyuluska,
 Elhiszitek vagy sem, nagyot paroláztak,
 Egymásnak sok boldog-ujévet kívántak.
 Egymásnak szerelmet vallottak valóban
 S aztán összefortak egy szerelmes csókban,
 Szerelmüknek teszi fényes bizonyágát,
 Mentő-kocsit vesznek, de hozzá gondolják,
 Hogy a másik vegye legelőször — hasznát.

Beszámoló után . . .

Volt ő is király Beociában,
 Justh — koalíciós korában.
 Hatalmas és belső titkos,
 Kegyelmes ur, ki tanácsos —
 Diktátor volt, csengőt rázott,
 Ámde világerő nem hozott
 Makó város konyhájára
 Egy kis tyukot, mely rotyogott —
 Akkor husos fazekába.

Most amikor csak nagyságos
 És csak kibic — nem játékos,
 Kormány neki csak egy banda,
 Melytől morzsát kérni tiltja . . .
 Becsülete és nagy multja.
 Nem engedni uri gögje,
 Ne is kívánja ezt tőle
 Makó város közönsége.

Nem is kíván ez a város
 Tőle semmit — tudva már most,
 Hogy nem ő van a városért,
 De fordítva: Makó — Justhért,
 Azért vagyunk, hogy képünkben
 Eltűnjön és töprengjen
 A létnek legnagyobb kérdésén,
 Hogy bemenjen — vagy be — ne menjen.

Beszámolót azért tartott,
 Beszélt sokat, mit sem mondott
 S mert sok beszédnek sok az alja,
 Szavát mind bele zagyválja:
 Apponyi — Zichy Aladár,
 Károlyi és Jászi Oszkár.
 De Bokányi mind lefőzte,
 Mert ő hanggal jobban győzte.

Véget ért a nagy hecc, elmentek a grófok,
 Nem maradt közülök egyetlenegy szónok,
 A beszámolóban az volt szenzáció,
 Amit nem várt sem Justh, sem pediglen
 [Makó,
 Hogy Andrássy Gyula kimaradt belőle,
 Miként a polgárság és lelkesedése,
 De azért volt ő hajdanában . . .
 Számottevő ur . . . Beociában.

SKORPIÓ szűkebb körben.

— Hanem nagyszerű ember ez az új főispán. Egy bájos ember. Ilyen még nem volt. Ez igazán megerdemli a támogatásomat. Számíthat is rá.

— Most már biztos a patika. Az új főispán, amilyen okos ember, föltétlenül be fogja látni, hogy Makónak úgy kell ez a gyógyszerár, mint mit mondjak, — mint Andrásynak a kormány, — vagy mint nekem a — dohány...

— Tudjátok, hogy még az öregem is fönt volt nála, pedig ő csak igazán függetlenségi. Fiaim, — mikor a lapom kormánypártivá lett, akkor az öreg elutazott Makóról, hogy alibit tudjon bizonyítani. Nagyszerű ember az öreg, azt mondja, hogy ő most is függetlenségi, csak — az a guzember Laci adta el a hazát.

— Mit szóltok a három grófhhoz. Barátom milyen szerencséje van Dózsa Imrének. Ott vacsoráztak nála. Azt mondják, hogy Károlyi Mihály vagy egy milliót helyezett el a Makói Takarékbba.

— Csak azt szeretném tudni, hogy miért ment meg Makóról Károlyi Mihály éjféli előtt?

Pedig olyan pompás szállása volt.
Ezt még ki fogom riportozni.

— Azt mondják, hogy Apponyi brudert ivott Nyak Sándorral s azt mondta, hogy ő az egyetlen zsidó elöljáró, akit faja és hivatása ellenére szeret.

— Iritz Nándor pedig olyan jó barátságot kötött Károlyival, hogy mindjárt egy nagy gabona — sluszt is kötött.

**Ma, vasárnap, október hó 12-én
a Korzó-szálloda éttermében nagy
tombola-estély lesz.**

Adomák.

Imre pap — a polgári kötés alkalmával — mély megilletődéssel olvassa az anyakönyvi asztal perselyeiről: Vak . . . , néma . . . , süket! Felsőhajt: No! ezek gyönyörű auspiciumok jövődö boldogságomhoz! Majd odasugja arájának: „Ez drágám mind csak — magának szól.”

*

A polgári esküvő után enyelegve fordul egy bájos kis tanítónő felé, akivel közeli rokonságba került: most már a szent sógorság nevében megadhatja az első rokoni pusztit.

— Ohó! Várjon! Majd a templomi esküvő után!

— Micsoda, — szólt a páter elszörnyűködve — maga tanítónő létere így izgat az állami törvények ellen? Hisz' ez feljelentés! Ez fegyelmi! (Hogy mennyire hatott a fenyegetés — nem tudjuk.)

*

Modern házasság.

Fiatalférj egy óriási bödön mézet cipel haza.

— Hová viszed azt a rengeteg mézet?

— Férj (zavartan): Hagyjad! kell a — mézeshetekhez.

*

Ifju, de bamba szerelmes szemét egy kis leányon felejtí, miközben zsebkendőjére hirtelen görcsöt köt.

— Ugyan mit csinál, kérem?

Az ifju (pirulva, tettenérve): Görcsöt kötöttem a zsebkendőmre, hogy soha, de soha el ne felejtsem magát édes!

*

A latin tanár urhoz egy szép napon beállít — a szabója. Csupa mosoly, csupa alászolgája, csupa bók. A tanár ur gyanakodva nézi, majd kitör belőle a sanda gyanu: „Timeo Danaos et dona ferentes . . .“ (Félj a danaidáktól, még ha ajándékot hoznak is.)

Valódi szikra-gyöngye bor lesz felszolgálva!

Szives pártfogást kér:

LIGETI RÓBERT

Korzó-szállodás.

Tutyi.

Jó kis világ vót Makón. Sok jó kis embör vót itt. Sok azért gyütt, mert rossz vót, oszt muszáj vót. Mert aszongyák: Makóra, ha rossz vagy.

A jó kis Andrassy nem gyütt el, az nem vót rossz. De azér így is vótak három gerőfok. De szépen is beszéltek, kivált az a nagyszakálu hosszú, meg az a hosszuhaju, aki nem geróf, hanem cucilista.

Itt is háltak Makón, csak a jó kis Károly Mihály szökött el a Zabelesz ajtóján. Jó kis embör, csak furesán beszél, de eleget. Mer hogy ez ócsóbb, mintha fölosztaná a vagyonát. Aszongyák annyi a pize, oszt mégis inkább beszél . . .

Hanem az a nagyszakálu, az itt aludt a jó kis Dózsa Imrénél. Szerettem vóna látni, hogy hogy fért bele az ágyba, merthogy ott nincs olyan hosszú embör, mög hogy mikor alszik, hogy helözi el a szakálát? A paplan alatt tartja-e, vagy fölötte? Jó kis embör! De hát engöm nem hittak.

Hanem az installáció, avvót még csak az igazi. De sok jó kis embör vót jelen. Cifra magyarba gyütték a jó kis bihari gárdisták, de a jó kis megyei aljegyző vót a legkülönb. Jó kis embör!

De jó kis ebéd lehetett a kaszinóban, még pukkanós bor is dukált. Oszt oda nem hittak el, pedig elmöntem vóna, oszt ott is

maradtam vóna végig, nem úgy, mint a jó kis Samu bácsi, aki nem várta be a végét, hanem elmönt, mikor valaki aszonta, hogy — éljen Tisza!

FULLÁNKOK.

A főispán installációja erősen korhü volt, hogy más hüségről ne beszéljünk, volt díszmagyar à la Zrinyi és kacagány — à la párdúc. Egyet hagytak ki a rendezésből, ami nagyon emelte volna a hatást: Kiss Palit és Dózsa Imrét. Nem úgy, ahogy gondolják . . . hogy a személyükkel, hanem csak a — fejükkel. Ha ugyanis őket a ludpíacon — à la Horn és Egmont — lefejezték volna.

— Ah! ah! ájuldozott mellettem egy uri nő, milyen snájdig, milyen hercig, milyen sikkes, kár, hogy . . .

— Ne hápogjon itt kérem — méltatiantkodtam dühösen — mit akar még többet — egyelőre.

Ezek a sárga pofájú irigyek — már az Eötvös-ünnepély előtt — azt az imfámis irodalmi pletykát kolportálják, hogy Juhász Gyula ódája az öreg József bárót fekvőhelyzetének megváltoztatására kényszerítendi. Ez egy komisz dehonesztálás! (a háttérben az Akadémiával). Legalább mi mitsem tudunk ilyen topografikus blamázsrol, annyit azonban hallottunk már jóeleve autentikus forrásból, magának az elköltözött áldott jó méltóságos urnak szájából, hogy: „Juhász legény, . . . szegény Juhász legény!!“ (Ez különben már csak azért sem igaz, mert Eötvös báró nem plagizált sohasem Petőfitől.)

Költőkről lévén szó, eszembe jutnak az írók, no meg, hogy milyen cudarak az emberek!

Ma már kettőnek sem szabad egyet gondolni. Ime a szomorú eset. Tettamanti tanár ur Makón, — Nosz Gusztáv: szintén tannár ur Váradon — szintén gondolkodik. És mit tesz Isten: egyet gondolnak. A különbség csak az, hogy az egyik egy *lófejjel* előbb gondolkodott. Most gondolják mi jön ki? Az ember önkénytelenül egy — harmadikra gondol, aki szintén gondolkodott. Nem! Guszti, oh du liber, aber doch . . . Guszti benn marad a plárium korcsolyatávjában.

TÁNC TANÍTÁSI FELHÍVÁS!

Az ÉRDEKY-tánciskolában az őszi táncanfolyam

folyó évi **október 20-án kezdődik.**

Ezúton értesítetnek az igen tisztelt szülők és tánckedvelő ifjuság, hogy ezen táncanfolyamon az eddigi táncokon kívül a legújabb táncok is, mint **Boston, Two-Steep** (tu-step) taníttatni fognak. A beiratások már megkezdődtek.

Gusztu vergődik és mint jó kongregacionista, kivatkozik arra, hogyha a lurdesi pásztorleány egy dogmát kaphatót a szüzanyától; ő miért ne nyerhetett volna egy nagyváraditárcacikket?? A kivágás ügyes és zavarbahozó. (A közelmúltban a hadsereg egyik közlegénye is majdnem megkapta a jó Anyának ékes koronáját.) Szabó Rudi szent mysticismusát is megbolygatta ez a dolog. De miután szent Alfonzot a nagy moralistát áttanulmányozta és Vertán Dudit mögkonzultálta, arra az álláspontra jutott, hogy ennyi jó gondolatot még Mária sem adhat egy — tanárnak. Jó, jó, de az ügy csak most kezd érdekes lenni. Mit szól — Tettamanti?

*

Keresztesy rendőrkapitány ur: (busan nézi, hogy az összes makói kutyák felszállnak a földéki vicinálisra.) Püff! mehetek nyugdíjba. (Az összes záratat felszedi és rezignáltan): Nem is nyugdíjba, de a fenébe... Jaj! mi szaladt ki a számból! (Keresztet vet magára néhány ezerszer és csodatevő érmét csókolgatja). Ah! a zárlatoknak vége... oda irodalmi működésem... minek most már rendőrkapitány — Makón?... (A fejét lehajlja s ajkaira azonnal — zárlatot rendel).

*

Azt olvastam, hogy egy párisi doktor konstatálta a gyakori vakbélgyulladás okát: vizet isznak ezek a képmutató emberek — nem bort. No ez a gondolat apropó jött Makóra. Zofort megalakult a „vakbélgyulladás elleni asztaltársaság“. Elnök lett Mihelics tanár ur. Eddig fentartás nélkül. De a többit tagadólagos fejcsóvával fogadjuk, hogy t. i. az elnökválasztás — egyhangú lett volna! (Mihelics másra szavazott.)

*

Azt hallottam Justhról, hogy beszámoló beszédéből m t sem lehetett érteni, mert *szélnék* beszélt... Vajjon tényleg itt — a bibi?

*

A főigazgató ur is (akinek arcképén az az egyetlen intelligens vonás van, hogy újságot tart a kezében) itt járt a múlt héten. Valami irigy zúza azt sugta a fülébe a tanári kar egyik zseniálisan bohém tagjáról, hogy alkoholista. Róbert arca kiderült: „No végre! egy istenáldotta tehetség a tanári karban!“

Antipax.

Célzás.

— Azt hiszem, a férfiak bámulni fogják a lábam ujjait...

— Óh, a férfiak magasabbra áhítoznak!

Súlyos feltétel.

— Helyes, Manó, én a felesége leszek, de csak azzal a feltétellel, ha a nászéjszakát az északi sarkon tartjuk meg.

— Miért éppen az északi sarkon?

— Mert ott az éjszaka hat hónapig tart.

Fényképező készülékek

és hozzávaló kellékek
állandó raktára

eredeti gyári áron.

SOMMER JÁNOS

órás és ékszerész, MAKÓ.

Női kalapok mindenkor a legújabb párizsi modellek után
divat szerint

ugyszintén átalakítások a legolesőbban készülnek:

WEISZMANN MALVIN női kalapdivattermében

MAKÓN, Deák Ferenc-utca.

A vén bohém.

Őrzetben és biztonságban.

Elhagyottan, özvegyen, az ebéd utáni emésztés mély hangulatába mertülve feküdt kerevetén a makói „vén bohém“. Nevét és foglalkozását nem írjuk ki, mert erről legkevésbé ismernének rá. Minden ő, csak nem tanár.

Mint mondtam feküdt és nézte a plafont. Egyszerre gyanus zajra rebtent fel álmodozásából.

— Ki az, mi az? kiáltott harsány hangon. S midőn egy egyenruhás alak tűnt fel szűk láthatárán, hangját teljes árbócra eresztve, csak ennyit mondott:

— Vagy ugy!... s tovább álmodozott.

— Jó napot, nagyságos uram! Az őrs és zár-társaság megbizottja vagyok, ajánlom intézményünket, mellyel...

— Inkább magát ajánlja, folytotta bele a szót a vén bohém. Én nem őrzök, én nem zárok, én nem tárok semmit, mert nekem semmim sincs. Ennek őrzésére pedig nagyon elegendő az én hü kutyám. Pont.

— De ezek az értékes antik butorok?

— Azokat nem bántja senki, annyira antikok.

— Vagy a nagyságos ur pénzét...

— Pénzem sosem volt, soha sincs és sose lesz.

— Pedig szerettem voltam, ha a nagyságos ur is előfizetőnk lett volna.

— Tudja mit, barátom — szolt a vén bohém — zár- és őrizzenek engem magamat. Én éjjel sohasem vagyok itthon, én jövök, én megyek, sokszor magam sem tudom hová, sokszor úgy szeretnék sirni, magam sem tudom miért...

— Haj, haj...

— Mi az a haj-haj? — szolt a vén bohém miközben félig felült a pamlagon.

— Baj, baj... Ilyenre nem vagyunk berendezkedve, erre nincs díjtáblázatunk.

— Nincs? No jó! Akkor ne őrizzenek!

— De lesz, direkt a nagyságos ur kedvéért lesz, csinálunk, mert a nagyságos urat nem szalaszthatom el, mert a nagyságos ur — úgy látom — specialitás... Mindjárt ki is számítom. $2 + 6 = 26$, $26 + 62 =$ az 2 K 50 f. havonta.

— S mit adnak ezért?

— Három táblát és hat szeget. No meg az őrizetet. Az utóbbit direkt önnek díjtalanul.

— Rendben van és Poldi. A szerződést utóbbi helyen megnevezett titkárom fogja aláírni.

... Azóta a vén bohém nyugodtan kószál az éjben. Egy tábla a hátán, egy a mellén s egy a kalapja mellett hirdeti, hogy ő őrizet alatt áll. Igaz, hogy azelőtt se bántotta senki, de most még a kutyák is kitérnek előle.

KEMÉNY BÉLA

KORONA-SZÁLLÓ vendéglő és kávéháza
KITÜNŐ ÉTELEK ÉS ITALOK!

Esténként fölváltva

Purcsi Károly és Kolompár Béla
zenekara hangversenyez.

Minden csüörtökön este nagy tombola értékes nyeremény-tárgyakkal.

Gyász esetekben temetésekhez

s mindennemű gyász cikkekben bevásárlások legolcsóbban eszközölhetők

özv. Gyurik Lajosné

„Órangyal“ dísztemetkezési vállalatában
Makó, Fő-tér, Kenyér-piac, a Tökegy-féle házban.

Legmegbízhatóbb pontos, szolid kiszolgálás.

Egyszerű és pompadisztravatalozás és áruaktár ujonnan, dusan, a legjobban berendezve.

DROGÉRIA MAKÓ, Fő-tér. (Kaszárnalak.)

Raktáron a legfinomabb bel- és külföldi illatszerek.

Pipere-szappanok.

Kozmetikai cikkek. Arc- és kézápoló szerek.

Finom francia gummikülönlegességek.

Üzletmagnagyobbítás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy üzletemet magnagyobbítottam, és ennek folytán raktáron tartom a legfinomabb borokat, kül- és belföldi pezsgőket, konyakokat, finom liköröket és rumokat, kül- és belföldi ásványvizeket. Kugler- és Suchard-féle csokoládét és kakaót. Finom desszert cukorkákat. Nagy raktárt tartok csomagolt és nyitott teákból és teasüteményekből, ugyszintén nyers kávékból is. A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel:

KISS LAJOS kereskedő. (Megyeház-u.)

Makói Uránia Színház.

Szombaton, október 11-én este fél 9 órakor és vasárnap, október hó 12-én délután fél 5 órakor és este fél 9 órakor rendes helyárrakkal műsoron:

Három feleség és egy férj — sem. Bohózat. **A titokzatos kéz**, dráma. **Colombia**, színes term. felvétel. **A cowboyok sztrájkja**, dráma. **Eve-zőverseny Singaporéban**, term.

Tisztelettel: az igazgatóság.

Minden szerdán és csütörtökön fényes előadás!

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tükörcél ekék

kormánnyal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott vessző-utanzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a világhírű Melichár-féle Unikum-Drill sorvető, Imperator műtrágya és magvető gépek, Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.

Kész bádóg- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolesőbban?

BIRI IMRE

bádógos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vizvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádógos munkát elvállal jutányos áron.

PAPP GYULA géplakatos

MAKÓ, Héderváry-utca 6.

Készít e szakmába vágó minden-nemű munkákat jutányosan és

jótállás mellett javít motoros kerék-párokat, bicikliket és varrógépeket.

Tessék meggyőződést szerezni!

Plutó és Őrzike.

Lapunk mult számában bemutattuk Plutót, a makói rendőrség új alkalmazottját és ismertettük a makói közigazgatásban való helyzetét. Ezuttal egy újabb rendőrkutyát mutatunk be: Őrzikét, aki azonban csak árendőrkutya. Kutyának ugyan nagyon is kutya, de nem rendőr, hanem csak egy őrzővállalatnak az alkalmazottja. Egyebekben pedig abban különbözik Plutótól, hogy nem fekete, hanem dohányszínű, farkaskutya, nagy lompos farka van, ami Plutónál hiányzik, és hogy ez harap is, amit Plutó világért sem cselekszik, s épen ezért Őrzike, mert ez a neve a Plutó konkurensének, sokkal jobban használható rendőri szolgálatra, lévén egy rendőrkutyának főhivatása, hogy ne csak ugasson, hanem harapjon is.

Őrzike: — bemutatkozok Plutónak — Van szerencsém kedves kollega ur bemutatkozni. Én Őrzike vagyok, s engedje meg, hogy önnel válllvetve munkálkodjam a makói közbiztonság szolgálatában.

Plutó: Ah! Ön akar nekem segíteni? Ön? Köszönöm, de nem reflektálok az ön segítségére. Én nem dolgozom válllvetve, én válllvetés nélkül nyomozok!

Őrzike: Ejnye de büszke. Igazán nem illik egy kutyához ez a büszkeség, hiszen nem ló Ön, hanem kutya.

Plutó: Illik, nem illik, önnek ahoz semmi köze. Azért, hogy nem vagyok ló, minket „hivatásos” rendőrkutyákat elégszer lóvá tesznek hogy lónak képzeljük magunkat. Én különben is előkelő származásu uri kutya vagyok, de ön, ön egy közönséges farkas-kutya. Ha nem ugatna, hát el se hinném, hogy kutya

Őrzike: Ugyan kedves kollega ur, ne rázza ugy a rongyot. Ha nem is vagyok olyan előkelő származásu, mint ön, de legalább jobban értem a mesterségemet.

Plutó: Ne mondja!

Őrzike: De mondom!

Plutó: Hát mit tud ön?

Őrzike: Nyomozni!

Plutó: Nyomozni! Arra semmi szükség. Ahol én vagyok, ott ön nem nyomozhat. Itt nem nyomozásból áll a rendőri szolgálat.

Őrzike: Hát miből?

Plutó: Akták elintézéséből, ha tudni akarja kedves Őrzike.

Őrzike: És milyen aktákat intéz el ön?

Plutó: Én a leszavazott főkapitányi indítványokat intézem el.

Őrzike: E szerint hát nekem akkor lesz nyomozni valóm.

Plutó: Nem lesz, mert Makóról nyom nélkül szökik meg mindenki, s az ön szereplése itt egészen fölösleges.

Őrzike: Ugy látszik, ön fél a konkurrenciától, ön fél, hogy nekem nagyobb rendőri sikereim lesznek.

Plutó: Hallja! maga kezd szemtelen lenni! Ha sokat csahol, följelentem hatósági személy megsértéseért! Majd adok én magának tiszteletlenül viselkedni egy államosítandó rendőr-kutyával szemben!

Örzike: No azért ne mérgeledjön!

Plutó: Mér ne gelődjek? Igenis gelődöm!

Örzike: Hát gelődjön! Azért én mégis őrzöm, ami őrizni való!

Plutó: Azt ugyan nem őrzi ke'!

Örzike: Ha megpukkad is őrzöm!

Plutó: Majd teszek róla, hogy ne őrizzen semmit. Egyszerűen följelentem csavargásért és elitéljük a csavargó törvény alapján.

Örzike: — Csakhogy nem lehet, mert én nem vagyok csavargó. Nekem fix alkalmazásom van, engem nem lehet elitelni.

Plutó: Akkor sem fog itt nyomozni. Itt ugyanis minden évben 24 hónapig ebzárlat van és csak pórázon vezetve, szájkosárral jelenhet meg az utcán. Tessék majd pórázon és szájkosárral nyomozni!

Örzike: — Engem nem ijeszt meg, én ugy is nyomozok.

Plutó: No akkor majd a sintér kezére adom.

Nyom nélkül el.

A kíváncsi.

Egy fiatal ügyvéd jelentéktelen pörben győzött a járásbiróságon s jókedvvel ment hazafelé. Egyszerre egy szegény, tőpörödött asszony szólította meg bátortalan, szégyenkező hangon:

— Nagyságos ur . . . szegény vagyok!

A fiatal fiskális szívet elöntötte az adakozó kedv. Belemarkolt a zsebébe és ami aprópénze volt, mind odaadta. Aztán szelid részvétellel kérdezte:

— Mondja, jó asszony, maga ugy-e nem szokott koldulni? Mert meghallani ám a hangján.

— Bizony nem! Sohasem koldultam, amíg ki nem fosztottak mindenemből.

— Hah! A fiatal fiskális itt valami nagy kriminalistát sejtett és kíváncsian kérdezte:

— És kik fosztották ki?

— Az ügyvédek! . . . Hogy a nyavalya törje ki, ahun egy is van belüle!

Honnan tudta?

Károlyka: Mama, láttál te már engemet, mielőtt a gólya hozott?

Mama: Nem, fiacskám.

Károlyka: Hát akkor hogy tudod, hogy én vagyok a tied?

Szerkesztésért felelős a kiadótulajdonos: Kovács Antal. — A Dongó telefonszáma 45. — Kovács-nyomda, Makón.

WEISZ JENŐ

„OTTHON” KÁVÉHÁZA

AZ ÚRI KÖZÖNSÉG TALÁLKOZÓHELYE.

Mindennemű

kávéházi italok. Hideg büffé.

Figyelmes kiszolgálás!

Minden este kitünő cigányzene!

Első makói

kenyérgyár és fehérsütöde

ajánlja orvosi tekintélyek által elősmert, nagy táperővel bíró

gyógykétzersültjét

mely csecsemőgyermek póttáplálkozására különösen beválló.

Naponta friss rozskenyér és házikenyér kapható!

A legújabb és legjobb

magyar gyártmányu tükör-acél ekék,

amelyek felülmulják a régebbi rendszerű összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók**, új és használt **vetőgépek**, **szecskavágók**, **répavágók**, **morzsolók**, valamint az összes gazdasági **gépújdonosságok** a legolcsóbb árakon kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktárban. I., Dessewffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

ÚRI SZABÓ-ÜZLET MEGNYITÁS!

Értesitem a tisztelt közönséget, hogy Makón, a Fötéren, Schwartz fényképész udvarán **angol szabászati üzletet nyitottam** és készítek

mindennemű uri öltönyöket és egyenruházati fölszereléseket

legdivatosabb szabás szerint izlésesen kiállítva. Raktáron tartok angol, hazai és skót szövetkülönlegességeket. Bárminemű libériákat elvállalok. Szíves pártfogást kérve, vagyok teljes tisztelettel:

Krajcsovic Antal.